

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

ספר "הבר מצווה"

מה נכבד היום בהוצאת ספר "הבר מצווה" הערוך בטוב טעם ודעת, ובו מדובר נכבדות על מעלת יום הבר מצווה והתפילין – מלוקט מכל ספרי רבינו ותלמידיו. הספר שייכן את בחור בר המצווה ליום הגדול וכן ינחה את כל אחד ואחד כיצד להתחדש בכל יום בכוח התפילין הקדושות.

ידוע שיום הבר מצווה הוא יום של התחלה חדשה לכל החיים, יום של קבלת עול מלכות שמים, להלחם בכוחות הטומאה המנסים להסתיר האמונה, ועל יום זה נאמר "אני היום ילדתיך". ביום זה מתעטר הנער בכתרא דמלכא, בתפילין הקדושות שעל ידן מתקשרים ומתחברים להשי"ת.

הפצה ראשית: חנות ספרים ברסלב מאה שערים
110 ירושלים. טלפון 02-6286823

הליצנות של עמלק

בעלמא... אין כאן לא אש ולא תבערה, אלא שימוש מליצי בלבד...

בליצנות כזאת הורס עמלק את האמונה התמימה בלבבות בני ישראל. הקדוש ברוך הוא נתן לנו תורת אמת ואף הוסיף לשלוח ביד עבדיו צדיקי האמת לימודים אמיתיים ומדוקדקים בתכלית. בלימודים אלו הם מגלים מהי חומרת כל עוון, מהי עוצמת הזכייה בכל מצווה; מה שוויו של כל יהודי, עד היכן מגיע עוצם תקוותו בכל עת לזכות להתקרב לה; ועוד כהנה.

אין ספק, שאם היינו מקבלים את דבריהם הקדושים כפשוטם, כי אז היה חדל כוחו של היצר לפעול בעולם.

יתירה מכך, אם היינו לפחות מקבלים את דבריהם בספק – גם אז היה היצר נחל מפלה גדולה.

אך היצר משתמש בתכסיס הליצני הזה: הוא הופך בעינינו את המילים הרציניות כל כך – למליצות בלבד.

אנחנו שומעים למשל את הצדיקים אומרים כי ערכנו כיהודים גדול עד מאוד – ומנידים ראש מבלי להתפעל; אנחנו לומדים בספרים הקדושים על החורבן הנוראי שגורם מי שעושה שלא כרצון השם – וממשיכים הלאה; קוראים את כל אשר כתבו הצדיקים על גודל האהבה והתקווה שאנחנו מוקפים בהן – והכל נשאר בלבנו כפי שהיה.

זהו כוח הרס מיוחד ששמו ליצנות, כוח שמחסל את היכולת לקבל ולשמוע, לצמוח ולגדול, לשוב ולתקן, שכן כל הדיבורים הקדושים נשארים כמליצות בלבד, ולא נותרת בהם המשמעות הפשוטה ביותר.

אם ברצוננו להתכונן למלחמה נגד עמלק – עלינו להכיר תחילה את מערכות האוייב. עלינו להבין שהליצנות היא כוח עצום בו משתמש נגדנו שונא צמא-דם זה.

כנגד הכוח העצום של הליצנות, עלינו להתאזר בהמון תמימות, להתרגל לקבל את האמיתות כמו שהן, לייחל שהדברים יתקבלו אצלנו בפשטות כמו שהם כתובים, ללא שום מגרעת, להבין שמי שאמר את הדברים היה איש אמת שלא הוסיף שמץ של הגומה או מליצה, ולהתור לקבל אותם בפשטות הכי פשוטה.

זה הכוח העיקרי שיעמוד בעדנו לנצח את עמלק כבימים ההם בומן הזה.

ימי הפורים הולכים וקרבים. החג הקדוש הזה לא נועד רק לציין גם עתיק שאירע לפני אלפי שנים. זהו כח שמיימי שניתן לנו במלחמתנו כיום מול העמלק החיצוני והפנימי. ככתוב "מלחמה לה' בעמלק מדור דור". גם כיום הוא מתנכל אלינו להמיתנו מוות נצחי חלילה. עלינו אם כן להכין את עצמנו היטב כבר מעתה, הן בהכרת דרכי האויב והן בהבנת הכוח שבו הוא נלחם.

חכמינו מכנים את עמלק בשם 'ליץ' (שמו"ר כו-ו), הכינוי הזה כמו כל כינוי שבתורה אינו מקרי, בכינוי בא לידי ביטוי כל מהותו של עמלק, וכאן, בליצנות, טמון סוד הצלחתו להכות בישראל בכל עת מצוא, ירחם ה'.

"עיקר הטומאה ופתח הטומאה", אמר פעם רבי נתן, "היא הליצנות" (אוצר היראה, ליצנות ו:). הוא אף הביא סימוכין לדבריו – מואשר אמרו חכמינו הקדושים (יומא לה ע"ב): "הבא ליטמא – פותחין לו, שנאמר: 'אם ללצים הוא יליץ', בכך רמזו לנו הז"ל שכל מי שבא להיטמא חלילה הוא מתחיל זאת בליצנות.

זהו מידתו של עמלק, שהינו "ראשית גוים" (במדבר כד-ט), כלומר הוא והליצנות שלו הם ההתחלה של כל הטומאות (ראה ליק"מ ל-ו).

הליצנות האמורה כאן אינה רק התבדחות שנונה או שחוק היתולי, שכן רבים הם הנופלים בידו של עמלק דווקא מתוך עצבות, אך גם עליהם אומר רבי נתן כי תחילת

נפילתם – בליצנות, גם אם לא התבדחו כלום והיו עצובים ומדוכדכים.

מהי אם כן ליצנות זו?!

רבינו הקדוש בספרו הקדוש 'סיפורי מעשיות', במעשה החכם והתם, מספר שהתם היה מבקש מכל מי שדיברו עמו: "רק בלי ליצנות", מה שמלמד אותנו שהתמימות היא היפוכה של הליצנות.

תמימות פירושה, קבלת דברים כמו שהם, מבלי התחכמות. לעומת זאת, הליצנות – מלשון מליצה – הופכת את הדיבור למליצה בלבד, מבלי להשאיר בו את התוכן האמיתי.

לדוגמא, אדם זועק ברחוב: 'הצילו! אש בוערת!' התמים מקבל את הדברים כפשוטם, הוא נבהל מהתוצאות של השריפה וממהר לרוץ להציל. אך האיש המתחכם חושב שהלה מגויס והוא מפרש את מילות הזעקה שלו כמליצות

חוקי. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	אדר א'	יח.	פ	ה"א	זכחים
א	ב	יח.	פא	ה"ב	קח
ב	ג	יט.	פב	ה"ג	קט
ג	ד	יט.	פג	ה"ד	קי
ד	ה	כ.	פד	ה"ה	קיב
ה	ו	כ.	פה	ה"ו	קיג
ו	ז	כא.	פו	ה"ז	קיד

יום של הפצה

כג אדר א'
לע"נ

מורת נחמה ב"ר מנחם מרדכי ע"ה

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"
ד.ת. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 0718-8552121
מוקד השיחות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הצנחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

מה עושים בשבילנו הצדיקים?

תערוג אלך אלוקים" (מג); "צמאה לך נפשי" (שם). אלא שהרצונות הטובים מתבלבלים לא מעט בעולם שלנו. כך שהעיקר נעשה לטפל, והרע – לטוב, במיוחד אחרי שנכשלים פעם ושתיים בחטאים המטמטמים את הלב, כמו שאמרו חז"ל במסכת יומא (לט ע"א).

גם הרצונות שלנו משמשים בערבוביה, הטוב והרע, כפי שאמר רב הונא: "כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה – נעשית לו כהיתר" (יומא פו ע"ב), דבר שכמובן מרבה את החטאים, מה שמבלבל יותר את הרצון, וחוזר חלילה עד לכמעט ייאוש.

עד שבאים אל צדיק גדול שיש לו השגה בשורשי נשמות ישראל, שבכוחו לאסוף את כל הרצונות שלנו, בין אלו הטובים יותר בין אלו הטובים פחות, ולהשיבם למקורם הקדוש ולהופכם לרצון אחד חזק וברור: "מי לי בשמים ועמך לא הפצתי בארץ" (תהלים עג, כה) (= אינני הפץ בשום דבר וולתך ה', לא בשמים ולא בארץ).

הצדיק אכן איננו עובד במקומנו, אבל הוא מצייד אותנו ברצונות חדשים ורעננים להתחיל כל פעם מחדש – ממש מחדש.

כל פעולה, דיבור או אפילו מחשבה טובה או להיפך, מונע על ידי איזשהו רצון. יש רצונות כלליים, כמו לעבוד את ה', להתקדם, להצליח, או להתפרנס; ויש רצונות פרטיים, ממוקדים, כמו להבין 'תוספות' מוקשה בגמרא, להרגיע ילד בוכה, או לאכול ארוחת בוקר...

כשנתבונן נראה שהרצונות, חוזקם ואיכותם הם שקובעים את המצב הרוחני שלנו. לא זו בלבד שהרצונות מניעים אותנו למעשים טובים או להיפך, אלא הם גם קובעים את איכותם של המעשים הללו; מצווה שנעשית בחשק ובשמחה – חשובה לאין ערוך מזו שנעשית מתוך אילוץ, שהרי **רחמנא ליבא בעי** (פנהדרין קו ע"ב); וגם להיפך – "הרהורי עבירה קשו מעבירה" (יומא כט ע"א).

אכן הרצון משול לדרך המניע את כל פעולותינו. אבל איך מתדלקים אותו? כיצד נרענן ונחזק את הרצון לעשות טוב ונגביר אותו על הרצונות ההפוכים?

נפש יהודית מתגעגעת מאד להתקרב לה; כפי שמוצאים בפסוקים רבים בתהילים, כגון: "נפשי

"זה בהיות פגם הנפש, פגם הרצון; כשרוצה דבר תאוה... ועכשיו כשבא זה האדם לחכם הדור עם נפשו ורצונו, וחכם הדור לוקח כל הרצונות ולוקט אותם אחד לאחד כדי להעלות אותם – ואז מלקט גם כל הרצונות והנפשות שנפלו... שנתקבץ פיזורי הנפש – ואז מאיר הנפש ביותר".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א יג)

הצדיק לא יעבוד את ה' במקומך. ההתקרבות לצדיק איננה משמשת כתחליף להשקעה ולעמל בתורה, בתפילה ובשאר התחומים. למה אפוא ההתקרבות כל כך נחוצה וחיובית בשבילנו?

במאמרו זה מגלה לנו רבינו נקודה נפלאה, אחת מתוך מכלול עצום של סוגיה רחבה ועמוקה זו.

הנפש – מי מכיר? מי יודע? דומה שהיא שייכת לסוג הדברים שכל עוד הם תקינים ופועלים כשורה, איננו מודעים להם בכלל. לעומת זאת אנחנו מודעים מאד ומושפעים מהביטוי העיקרי שלה: מהרצון המכונה נפש בלשון תורה – אם יש את נפשכם" (בראשית כג, ה) וגם בלשון חכמים: "ממה נפשך" = ממה רצונך.

רבי יצחק אייזיק מבוקרסט

ושלום בהכתות מבוקרעסט, וגם זו שנתקרב לרבינו ז"ל ותלמידו הקדוש; וברוך ה', שעוסק במעט מעט בדרכי הספרים האלו, וגם היה מתוך דוחק שלו כמה פעמים על ראש השנה ומתגעגע עוד להיות על ראש השנה. היש עשיר גדול ממך?!"

במכתב אחר הוא מחזקו: "הלא אתה יש לך כמה להחיות עצמך; הלא קרבת כמה אנשים, והיה להם כמה הרהורי תשובה על ידך! ותדע, שעיקר תיקון לנשמת הספרדי שנפטר עליו השלום, היה על ידי אלו הדיבורים שדיברת עמו מרבינו ז"ל" – – –

בירת ולאכיה. בשנת תרל"א עלה לארץ ישראל והתיישב בצפת. הוא מוזכר במכתבו של רבי נחמן מטולטשין אל חסידי ברסלב יושבי הארץ בעת ההיא.

גם לאחר עלותם לארץ הקודש, המשיכו רבי יצחק אייזיק וחבריו להפליג באוניה לאומן לקראת ראש השנה. בראש השנה תרל"ז, כששהה רבי יצחק אייזיק עם רבי נתן ב"ר יהודה באומן, כתב משם לחברו רבי נתן טירובין מצפת: "מהודענא למעלת כבודו שאתי ברוך ה' החיים והשלום. מה אשיב לה: כל תגמולהי עלי, שריחם, כמו גודל רחמנותו, על עני בגשמינות ורוחניות כמוני, וזיכני להיות נמנה בתוך הקיבוץ הקדוש והיקר וכו'. מה אומר, מה אדבר, באיזה לשון אביע תהילתו, מה רבו מעשיך ה'..."

תקופה ארוכה לאחר נישואיו לא זכה רבי יצחק אייזיק להיפקד בבנים. רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה המכנהו "ידידי אוהבי באמת, איש לוחם מלחמות ה'" – מרבה לחזקו במכתביו; הוא פונה אליו: "הדאגות אין מועילין לו כלל, והוא צריך להיות בשמחה מאוד על שנברא ישראל; ולא זו אף זו – שלא נלכד חס

בתקופת חייהם של תלמידי מוהרנ"ת, היה קיים "קיבוץ" של חסידי ברסלב בדרום רומניה, האזור שנקרא בימים ההם "ולאכיה" (באדיש: וואליכיי).

בעת ההיא התפשט נגע ההשכלה גם אל מדינה זו והפיל חללים רבים. אורו של רבינו הקדוש שהחל זורח בארץ הזאת, היה בבחינת רפואה למכה.

כמה מגדולי חסידי ברסלב התגוררו בעיר יאסי הרומנית, לאחר שנמלטו אליה מאימת הגויים לצבא הרוסי. הם השתקעו שם כשהם מקרבים אנשים רבים לדרכו של רבינו. ביניהם היו: רבי אורי מיאס תלמיד רבינו; רבי נתן ב"ר יהודה לייב ראובניס ורבי מיכל מיאס – תלמידי מוהרנ"ת.

לפרקים נוהגים היו חסידי ברסלב ברומניה להתאסף לכמה ימים, כשהם יושבים והוגים בצוותא באחת התורות מ"ליקוטי מוהר"ן", ולאחר מכן עוסקים בתפילה שיוזכו לקיים את כל הנאמר באותה "תורה".

מפעם לפעם, היו שזכרים קרון ברכבת ונוסעים יחדיו לאומן – להתפלל בציון רבינו.

מוצאו של רבי יצחק אייזיק היה מן העיר בוקרסט

נכשלת? המשיך בשיגרה.
אחר כך תחזור בתשובה.

(עפ"י היי מוהר"ן תנן)

הנפטר התיישב על מיטתו

וראה זה פלא: ברנע שבו עברה המיטה ועליה גופו הטהור של רבי שמואל אליעזר, ליד מקום טומאתם של הנוצרים, התיישב הצדיק על מיטתו, נטל את ספרו והחל מדפדפו בו --

חרדת אלוקים נפלה על כל הקהל, ובעודם משתוממים למראה עיניהם, החלו שומעים זעקות שבר נוראות בוקעות מתוך בית התיפלה. לתדהמתם, החל הבניין הענק שוקע אט אט באדמה על יושיבו.

כעבור שעה קלה, לא נותר מבית התיפלה האימתני זכר, מלבד בור ענק שנותר במקום בו היתה פעם הכנסייה – עדות לנס הגדול שחולל המהרש"א לאחר הסתלקותו.

את הסיפור הזה פירסם רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, לאחר שקרא אותו בפנקס ה'חברא קדישא' של העיר אוסטרו שבה ביקר באחד מנסיעותיו.

היה זה כאשר חלתה הצדקת שרקה בתו של רבינו. הוא בא לבקרה, ולנוכח מצבה החמור התעצב מאוד. בעודו שוהה בבית בתו, נפלה עליו תרדמה – והנה זקנו הקדוש הבעל שם טוב מופיע בחלומו ושואל אותו: "על מה אתה מיצר?"

"על בתי החולה", השיב רבינו. נענה הבעש"ט: "הלא נאמר בתהלים: 'מגדיל ישועות מלכו' – ה' מגדיל ישועותיו לצדיקו המכונים מלכים, ועושה חסד למשיחים בסיפורי הצדיקים – 'לדוד ולזרעו' – לצאצאי דוד המלך" (שרבינו נמנה עמם).

רבינו התעורר מחלומו, וסיפר לבתו את הסיפור הזה על המהרש"א – ואכן הבריאה. לימים נהגה אף היא לספר את הסיפור לחולים, כסגולה לרפואה.

בעת ההיא כיהן כרב העיר הגאון הקדוש רבי שמואל אליעזר איידלס, שנודע בחיבורו הגדול על הש"ס "חידושי הלכות ואגדות – מהרש"א". לבו התמלא צער רב על התופעה המחרידה, והוא לחם בכל כוחו כדי להכניע את הטומאה הזו.

יום אחד נחרדה אוסטרו היהודית למשמע הבשורה הקשה כי נשבה ארון האלוקים; המהרש"א הקדוש שהיה נערץ על כל בני עירו היראים והשלמים – הסתלק לבית עולמו!

המהרש"א ביקש לפני עלייתו לגנוי מרומים, כי יניחו על מיטתו בעת הלווייתו את חיבורו הגדול על הש"ס (שבאותם ימים טרם סופח אל כרכי הגמרא).

באותו יום לבשה אוסטרו אבל, כל החנויות נסגרו והיממות הורגשה על פני הכל. המונים נהרו אל בית מדרשו של רבי שמואל אליעזר, שבו נהג להשקות מתורתו לתלמידיו, משם החל מסע ההלוויה. כפי שביקש המהרש"א, הניחו על מיטתו את ספרו, והעיר כולה ליוותה את גדול הדור אל מקום מנוחתו.

מתיחות גדולה הורגשה על פני המלווים, שעה שחלפו עם מיטתו של הצדיק, סמוך לכניסה המפורסמת אשר כל באיה לא ישובון, ואשר הפילה את חיתתה על יהודי העיר: מה יקרה עכשיו?...

קהל המלווים התהלך שפוף אחר מיטתו של ר' זרח, מנכבדי הקהל בעיר אוסטרו שבגליציה. אהוב על המקום ונוח לבריות היה ר' זרח, כמו פרש לעני וידו שילח לאביון, כל נצרך ודל מצא אצלו אוזן קשבת ויד מושטת לעזרה.

חבורת המלווים התקרבה אל שערי בית העלמין היהודי, שם כבר נכרה קברו של ר' זרח, סמוך לזקני וחשובי הקהילה לדורותיה.

בעודם צועדים, חלפו על פני הכנסייה המקומית ששתי וערב ענק התנוסס מעליה בתיעוב, תוך שהם ממלמלים: "שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא".

אולם אז אירע לפתע מאורע משונה ביותר: פעמוני הכנסייה החלו לצלצל בעוז, ומין רוח של טומאה חדרה בעקבותיה ללבבות, כמה מן המלווים פרשו מן הלוויה ונכנסו היישר אל פתח הכנסייה, שם פגשו באנשי הכמורה ולמרבח התדהמה ניגשו אליהם בבקשה להמיר את דתם!

מאז חזר המאורע על עצמו שוב ושוב. הדרך היחידה לבית העלמין עברה סמוך לבית טומאה זה, ולא היתה ליהודי העיר ברירה אלא לחלוף לידו. בכל לוויה היו פעמוני הכנסייה מתחילים להרעיש בקולי קולות ולגרום בכוח טומאתם ליהודים תמימים להכנס פנימה – ולהשתמד.

השבוע לפני...

השבוע לפני 206 שנה

■ אמו המנוחה של רבינו מתגלה אליו

דברים נשגבים גילה רבינו הקדוש אודות חשיבותה של אמו הצדקנית מרת פיגא ע"ה, שהיתה בתה של הצדקנית מרת אדל, בת הבעל-שם טוב הקדוש.

מוהרנ"ת מעיד ששמע בפירוש מפה קדשו של רבינו כי אמו היתה בעלת רוח הקודש; היא גם כונתה "פיגא הנביאה" בפי אחיה הצדיקים, הרה"ק רבי אפרים מסדילקוב בעל 'דגל-מתנה-אפרים' והרה"ק רבי ברוך ממזיביז, זכותם תגן עלינו.

בהודמנות אחת נטויה אף גילתה ברבים טפח מהשגותיה הגבוהות. היה זה כחצי שנה לפני הסתלקותה, בעת חתונת הרבנית אדל בת רבינו הקדוש, שהתקיימה בחודש אלול שנת תק"ס. בעת החופה, כאשר גדולי צדיקי הדור עמדו מסביב, פתחה פיה בחכמה וגילתה כי רואה היא את זקנה הבעל-שם טוב הקדוש עומד כאן --

ביום י"ט אדר שנת תקס"א הסתלקה מרת פיגא לבית עולמה. היה זה בשנה פשוטה. ארבע שנים לאחר מכן, בשנת תקס"ה, חלה שנת עיבור, וכמנהג הרווח היה על רבינו הקדוש לקיים את מנהגי יום-השנה הן בי"ט לחודש אדר א' והן בי"ט לחודש אדר ב'.

בליל היארצייט ישב רבינו ועסק בדברים העומדים ברומו של עולם, בידו היו דפים שתלש מתוך ספרו שבכתב-יד, ומתוכם הקריא מילה במילה לפני מוהרנ"ת את התורה "תשעה תיקונין" (ליקוטי מוהר"ן ח"א, כ) שגילה בראש השנה האחרון. להפתעת מוהרנ"ת הפסיק רבינו לפתע להקריא את התורה...

"בתוך כך נתלהב מאד, ופניו היו מאדימות ומאירות, והפסיק באמצע קצת. והיה אצלו פליאה גדולה", כתב מוהרנ"ת, "ואחר כך סיפר לנו שזאת הלילה הוא היארצייט של אמו, כי היה אז י"ט אדר, והוא שכח ולא הדליק נר ולא אמר קדיש. ואז היתה שנה מעוברת, שהיארצייט הוא בשני חדישי אדר כידוע, ובתוך כתיבת זאת התורה באה אמו אצלו והזכירה אותו היארצייט – ותיקף קרא מנין ולמד משניות ואמר קדיש והדליק נר בשבילה".

בדרך כלל לא נהג רבינו לגשת לפני העמוד כשליח-ציבור, אף בימי השנה להוריו – השנה חרג ממנהגו, ובבוקר קרא מנין אנשים לחדרו וניגש בעצמו לפני העמוד מתחילת התפילה עד לאחר 'עלינו' כשהוא מקפיד שלא לדלג על שום קדיש. לאחר התפילה למד משניות ואמר עוד קדיש דרבנן.

היה בכך פלא גדול, והתלמידים ניסו לנחש מה גרם לכך.

מוהרנ"ת מציין, כי יתכן שהדבר קשור להסתלקות ילדתו הקטנה שנקראה על שם אמו פיגא ע"ה בקיץ האחרון. "כי כל דברי רבינו ז"ל, ומעשיות שאנו מספרים מנו – אין בהם דבר שלא יהיה בהם סודות גבוהות ונוראות ועצמות מאד מאד; עמוק עמוק מי ימצאנו, בפרט המעשיות שעברו על זרעו הקדושים. כי בניו הם כתיבת למעלה משישים רבוא נשמות ישראל, כמוכן בלקוטי מוהר"ן".

(חיי מוהר"ן יד)

לחידודא
חידון השבוע לעצירים

חידה מס' **88**

איזו סגולה מובאת בספרי רבינו להתמדה בתורה?

הפתרון לחידה מספר 87

מה העיקר בשבת - היראה או השמחה?
- **השמחה**
(שיחות הר"ן קנה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 86

נפתלי הערץ אורלנצ'יק, ירושלים.

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורזות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

שאלה:

איך מקבלים חיות בעבודת השי"ת?

תשובת הרב מאיר קרלוב:

השאלה היתה צריכה להישאל הפוך: איך אפשר שלא יהיה חיות בעבודת השי"ת? שהרי בכל תורה ודיבור של רבינו יש ביאור ועצת איך לקבל חיות.

אבל נתמקד בענין אחד, שהוא ענין התמימות והפשיטות שרבינו הרחיב בהן מאד. היוצא מדברינו, שכשאדם פשוט ביותר מאמין בתמימות ובפשיטות שאיך שהוא, באיזה מעמד שהוא, השי"ת יש לו נחת רוח ותנוענו גדול מעבודתו הפשוטה – אזי הוא מקבל חיות נפלאה והתלהבות עצומה מכל עבודה שהוא עושה, עד שיתלהב לבו בלבת אש.

בליקוטי מוהר"ן ח"א כגן נאמר: "העיקר והיסוד שהכל תלוי בו – לקשר עצמו להצדיק שבדור ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות ה"ו מדבריו ימין ושמאל... ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאילו אין לו שום שכל – בלעדי אשר יקבל מהצדיק... ולולי שהיו ישראל משליכין מעצמן החכמות [בעת קבלת התורה], לא היו מקבלים התורה... אך ישראל-עם-קדוש ראו האמת והשליכו החכמות והאמינו בה: ובמשה עבדו – ועל ידי זה קיבלו התורה. והיינו שתרגם אונקלוס על 'עם נבל ולא חכם' – 'עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו'."

הרי שיעיקר קבלת התורה תלוי בדרך התמימות והפשיטות. אף המילה 'קבלה' הנאמרת על קבלת התורה, משמעותה: 'נקבל ונציית את כל דבריו למועשה'. זה גם תרגום הפסוק (שמות כ, טז): "דבר אתה מענו ונשמעה" – "מולל עמנא ונקבל"; וזה גם הפירוש של 'נעשה' שאמרו ישראל קודם 'נשמע', דהיינו: 'נקבל ונעשה מה שנשמע'. כמו כן אחר שירת הים נאמר: "אם שמעו תשמעו" ותרגמו: "אם קבלא תקבל". הרי שיעיקר קבלת התורה היא הציות בתמימות ובפשיטות בלי להקור אם ואיך לקבל את הדברים. וכן שמעתי מרבי לוי יצחק בנדר, שאנ"ש היו מדייקים בפסוק "וקרא זה אל זה" שהתרגמו הוא: "ומקבלין דין מן דין", שכן עיקר הקריאה זה לזה הוא, כאשר שומעים זה לזה, כי כך מבואר בליקוטי מוהר"ן ח"א כט, ש"ייבור שאינו נשמע ונתקבל, אינו נקרא דיבור".

בסוף סיפורי מעשיות: מסופר על צדיק ששימח את עצמו בכך 'שלא עשני גוי' עד שהתרומם עד מאד ופרח בעולמות העליונים כמה וכמה אלפים פרסאות. כשהזר לעצמו, ראה שלא נתקם ממקומו כלל, רק אולי נתקם כחוט השערה ממקומו הקודם. בכך הראו לו מן השמים, שכל כך יקרה בעיני ה' כל העתקה קטנה שאדם מעתיק עצמו בעולם הזה מן החול אל הקודש, עד שבכך הוא עולה כמה וכמה אלפים פרסאות בעולמות העליונים.

כמשל המחוגים של השעון, שבמקום חיבורם הם סמוכים זה לזה, וכל העתקה שנעתק מחוג אחד מחבירו במקום חיבורו, הוא מתרחק אפילו פחות מחוט השערה זה מזה, אבל למעלה, בקצה השני של המחוג, היה זה הרבה יותר. כך כל תזוזותינו הקטנות בעולם הזה, ארוכות הן למעלה – ואזי הן מתרחקות כמה וכמה אלפים עולמות ופרסאות, אף שבעינינו לא נתרחקו כמעט כלום. כי שם למעלה, כל תנועה קטנה שלנו היא כל כך גדולה, עד שאומר שם רבינו על כך בזו הלשון: "עין לא ראתה" –

בפרשת כי תשא, פרשת שקלים, נאמר "זה יתנו", ורש"י הקדוש מסביר, למה נאמר זה? שהקב"ה הראה למשה כמין מטבע של אש, ומשקלה מחצית השקל, ואמר לו: 'כזה יתנו'. היינו, שכשהאדם עושה מה שעושה בעבודת השי"ת בתורה ובתפלה ובמעשים טובים רק מחמת שזה רצון השי"ת, מבלי לחשוב אם הוא עובד את השי"ת כראוי או אם הוא איש פשוט לגמרי, ואינו מתחכם, לא בכל תוסף ולא בכל תגרע, אלא עושה את שלו – אזי מה שהוא עושה ואיך שהוא עושה הרי הוא הולך עם מעשה זה אלפים ורבות פרסאות. זה פירוש 'זה יתנו' – כזה יתנו, כלומר, כש'זה יתנו' כאן למטה, מחצית השקל, מטבע קטנה – אזי למעלה 'כזה יתנו' – שלמעלה יהיה נעשה מזה 'מטבע של אש'!

"שִׁשִּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה" (שמות לה, ב)
 "הקדים להם אוהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה שבת" (רש"י)

כבוד שמים – זוהי מילת המפתח, זו המטרה הראשית של הכל, כל הברואים, כל הפעולות, כקביעתה של המשנה באבות (ו, י): "כל מה שברא הקב"ה בעולמו, לא בראו אלא לכבודו".

ברם, נושא זה מתבטא בשני אופנים: כבוד פרטי וכבוד כללי. בכל פעולה קטנה או גדולה, עלינו להרבות כבוד שמים באופן פרטי. אבל כדי שמטרה זו תושג, עלינו לגלות קודם כל את הכבוד הזה באופן כללי – להכריז ולהצהיר שזו אכן כל מטרתנו בכל פעולותינו.

זו מעלתה של שבת קודש, שבה אנחנו שובתים מכל המלאכות של ששת ימי המעשה, – שגם הן אמנם גילוי כבוד שמים, כל מלאכה באופן הפרטי המיוחד לו – אבל ראשית כל עלינו לשבות מכל עשייה ופעולה, ולהכריז קבל עם ועדה שאין לנו שום מטרה אחרת – רק כבוד ה'.

כך נבין את מאמר חז"ל: "שבת שמא דקודשא בריך הוא" (= השבת היא שם ה'. זוהר יתרו פח ע"ב). 'שם' משמעותו כבוד ופרסום. לאמור, שהשבת מכריזה ומפרסמת שכל מעשינו ופעולותינו – למענו יתברך בלבד.

לכן נסמכה שבת למלאכות המשכן, שכן כל המלאכות הללו נועדו להשרות כבוד שמים במשכן, כמו שכתוב: "וַיִּקְדַּשׁ בְּכַבֹּדִי" (שמות כט, מג). אך כל המלאכות והפעולות שנעשו בבניית המשכן וגם אחר כך כל העבודות הפרטיות שנעשו בו – כולן תלויות בגילוי הכללי של כבוד ה' בשבת, שבה אנחנו מבטלים את כל פעולותינו ומעשינו כלפי רצונו יתברך.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב סז)

דורצדיקים
לחם את הנשמה
 מגוון מסלולי חורף מרתקים
 בדרך צדיקים
 ההרשמה בעיצומה
 ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

יש לך כרטיס טיסה לאומן??
 הזמן עכשיו שרותי קרקע:
 השרות סולל: הסעות הלך ושוב, ארוחות לכל הימים, ולינה במלון.
 חבילת טוף שבוע: רק \$219
 חמישי-ראשון
 חבילת אמצע שבוע: רק \$214
 ראשון-רביעי
ESL
 הפנתרון לתיירי יהודי בעולם
02-999-72-72
 רח' הפני חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

המפיעים									
ירושלים הר"ר שמואל מאיר בן 500 גלילות תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר יעקב אלחנן רייטער ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	ירושלים הר"ר אברהם אוקר ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'	צפת הר"ר נתן גרויסל ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'	בני ברק הרב אמנון יצחק סמל שליט א תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת נישואי הבת שתי'	ירושלים הר"ר יואל צבי ראטנבערג ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת מרדכי אהרן שיחי'	בית שמש הר"ר אברהם חיים קוסטנער ח"ו תום והפיץ 500 גלילות הרה"ח אלעזר מנחם מנדל לע"נ אביו ב"ר אברהם חיים זצ"ל נלבץ כ"ז אדר תשס"ב ת.נ.צ.ב.	ירושלים הר"ר זאב אטינגר ח"ו תום והפיץ 500 גלילות הרה"ח אברהם בנימין לע"נ אביו ב"ר ברוך מרדכי זצ"ל נלבץ כ"ז אדר תשס"ב ת.נ.צ.ב.	אשדוד הר"ר אלעזר אלדר ח"ו תום והפיץ 1000 גלילות לע"נ מרת שמוחה בת סוליקה ע"ה נלבץ ט"ז אדר ת.נ.צ.ב.	פתח תקוה הר"ר יורם מלל ח"ו תום והפיץ 1000 גלילות לע"נ הר"ר ניסים בן גדה"ל נלבץ כ"ה אדר ת.נ.צ.ב. זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות בכל מילי דימיט
ירושלים הר"ר משה טריטמן ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	צפת הר"ר אליהו לפשיץ ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'	בית שמש הר"ר דוד שינר ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'	צפת הר"ר דוד כהן ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'	ירושלים הר"ר לוי יצחק קולברן ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'	צפת הר"ר מרדכי מורדיאן ח"ו תום והפיץ 500 גלילות נישואי הבת שתי'	בני ברק הר"ר שלום אביטל ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לע"נ מרת שרה זימרה בת שרה זימרה ע"ה נלבץ י"ח אדר ת.נ.צ.ב.	ירושלים הר"ר שמואל חיים געליק ח"ו תום והפיץ 500 גלילות הרה"ח נתן מנחם ישראל לע"נ אביו ב"ר מרדכי נתן דוד זצ"ל נלבץ כ"ז אדר תשס"ב ת.נ.צ.ב.	ירושלים הר"ר שמואל חיים געליק ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לע"נ מרת שמוחה בת סוליקה ע"ה נלבץ ט"ז אדר ת.נ.צ.ב.	ירושלים הר"ר שמואל חיים געליק ח"ו תום והפיץ 500 גלילות לע"נ מרת שמוחה בת סוליקה ע"ה נלבץ ט"ז אדר ת.נ.צ.ב.

לא קונים כרטיס טיסה לאוקראינה ולכל היעדים לפני שבדקים ביקו המידע של אירו-פנים!

התחייבות לכרטיס טיסה הזול ביותר

קו מידע

אירו-פנים EuroPnim
 שירותי פנים אירופניים
02-800-80-80